

Nar igjen at underkaste det en Behandling i Rigsdagen; thi en saa bestemt Ubillie mod et Lovforslag hos et af Thingene, at det forkastes, eller en saadan Uenighed mellem begge Thingene paa alle Trin af Behandlingen, kan ikke antages saa hurtigt at ville forbinde, at det kan nytte allerede næste Aar at underkaste Forslaget en ny Behandling med nogen Udsigt til at faae et andet Resultat ud. Derimod har Udvalgets Fleertal meent, at det var tilstrækkeligt, at Loven atter forelægges til Revision efter Udløbet af 5 Aar. Thi efter denne Tids Forløb kunne meget godt Meningerne have forandret sig saaledes, at man til den Tid kan blive enig om Noget, hvorom der ikke nu kan opnaaes Enighed. I alle Tilfælde vil der da foreligge ibetmindste et nyvalgt Folkething, ligesom ogsaa Halvdelen af Landstinget vil være nyvalgt, saa at der altsaa kan være mere Sandsynlighed for, at Rigsdagen vil komme til et andet Resultat. Men en aarlig Gjentagelse, naar Meningerne ere saa afgjort forskjellig eller afgjort mod Loven, troe vi ikke vil føre til Noget eller være hensigtsmæssig. Det er disse Grunde, som have foranlediget, at Udvalget har stillet nogle Endringsforslag, hvis Vedtagelse vil bringe det samme Indhold af Revisionsbestemmelsen tilstede for Fremtiden, som hidtil har ligget i de Revisionsbestemmelser, som vi have haft i forskjellige Love. For saavidt det har været anført i det andet Thing, at Folkethingets Redaction af denne Bestemmelse maatte anses for mindre smuk eller tiltalende, vil dette blive afhjulpet derved, at Udvalget ikke foreslaaer at vende tilbage til den Redaction, som Folkethinget sidst vedtog, men derimod har stillet Endringsforslag til at forandre Landstingets Redaction, saaledes at Indholdet, som jeg nu har udtalt, bliver det samme som Indholdet af de tidligere Revisionsbestemmelser, og jeg antager derfor, at denne Anke mod Bestemmelsens Affattelse vil falde bort fra Landstingets Side. — Jeg skal endnu med et Par Ord gjøre opmærksom paa, at Fleertallet under Nr. 4 og 5 har stillet For-

slag til nogle iøvrigt ganske uvæsentlige Endringer i Lovforslaget. Disse Endringer er det rigtigst at vedtage, forsaavidt Lovforslaget alligevel skal sendes tilbage til Landstinget, men derimod er det ikke Fleertallets Mening at ville foranledige, at Lovforslaget skulde sendes tilbage til Landstinget alene paa Grund af disse Forslag under Nr. 4 og 5. For det Tilfælde altsaa, at Fleertallets Forslag under Nr. 1 og 2 skulde blive forkastede, vil det lade sine Forslag under Nr. 4 og 5 falde. — Endnu skylder jeg med Hensyn til Forslaget under Nr. 3 at sige, at dets Vedtagelse ikke vil medføre nogensomhelst anden Forandring end en ligefrem Redactionsforandring, og at det er stillet, fordi det forekom os, at Slutningsbestemmelsen i Paragraphen da vil falde noget bedre i Øret. Med disse Ord skal jeg anbefale Fleertallets Forslag.

Solv. Sorgenfen: Jeg skylder som Mindretal i Udvalget at anføre blot med et Par Ord, at Grunden, hvorfor jeg ikke har tiltraadt de af Fleertallet stillede Endringsforslag, er den, at jeg ikke anseer dem for være at af en saadan Betydning, at det for deres Vedtagelses Skyld er værd at sende Lovforslaget tilbage til det andet Thing.

Justitsministeren: Jeg vil udtale den Erkjendelse, at Lovudkastet ved den Affattelse, som tilsigtes givet ved Endringsforslagene under Nr. 1, 2 og 3, vil blive et klarere og correctere Udtryk for den Tanke, hvori begge Rigsdagens Afdelinger og Regjeringen have samstemmet. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, at jeg ikke fandt det nødvendigt, at den her omhandlede Bestemmelse kom ind i Loven, medens jeg dog erklærede, at jeg i Realiteten var enig i dens Indhold, og jeg føler mig overbevist om, at det ikke har været det andet Things Mening at lægge nogen anden Betydning deri end den, som der efter Udtalelserne i Folkethinget skulde lægges deri. Altsaa forsaavidt maa jeg erkjende, at Fleertallets